Polecenie: Sito Erastotenesa. Poszukać informacji na temat algorytmu sita Erastotenesa i napisać program znajdujący wszystkie liczby pierwsze mniejsze od zadanej wartości N .

Na początku programu zdefiniowałem standardową bibliotekę <stdio.h> oraz funkcję int main w której będę wykonywał zadanie.

Początkowo zdefiniowałem zmienną "int size" która przechowuje rozmiar zakresu dla którego ma działać sam algorytm, oraz zdefiniowałem 4 zmienne które są odpowiedzialne za wartości do inkremntacji lub dekrementacji w pętlach w późniejszej części programu.

Następnie użyłem standardowego wczytania danych w drodze interaktywnego pytania od użytkowania przy pomocy funkcji "scanf"

```
printf("Podaj zakres dla jakiego podac liczby pierwsze: ");
scanf("%d", &size);
```

W kolejnej części programu zadbałem o prawidłowe wczytanie danych tak aby nie sprawiały problemów w dalszej części programu. A więc:

if (size <= 0)
{
printf("rozmiar nie może być <0 lub =0\n");
return 0;
}</pre>

1)

2)

Jeśli size jest mniejszy lub równy 0, wtedy program się nie wykona ponieważ jako pierwszą z liczb pierwszych jest liczb 2.

```
bartosz@Baxing-VB:~/Desktop/C/Zestaw1$ ./zad3
Podaj zakres dla jakiego podac liczby pierwsze: -10
rozmiar nie może być <0 lub =0

bartosz@Baxing-VB:~/Desktop/C/Zestaw1$ ./zad3
Podaj zakres dla jakiego podac liczby pierwsze: 0
rozmiar nie może być <0 lub =0</pre>
```

```
if(size==1)
{
printf("Brak liczb pierwszych dla podanego zakresu.\n");
return 0;
}
```

Jeśli size jest równy 1, wtedy program wypisuje zdanie: "Brak liczb pierwszych dla podanego zakresu" i tym samym się kończy. Jeśli nie byłoby tego warunku wtedy program nic by nie wypisał i byłaby nazwijmy to brzydka dziura tak jak na zdjęciu poniżej.

b<mark>artosz@Baxing-VB:~/Desktop/C/Zestaw1</mark>\$./zad3 Podaj zakres dla jakiego podac liczby pierwsze: 1 Brak liczb pierwszych dla podanego zakr<u>e</u>su.

Następnie do tablicy o rozmiarze size przy użyciu pętli for wpisałem do każdej z komórek liczbę 1 która oznacza liczbę złożoną.

Działanie algorytmu sita erastotenesa;

```
for (i = 2; i <= size; i++)
{
for (j = i * i; j <= size; j += i)
{
  number[j] = 0; /*jesli liczbe trzeba wykreslic to program przpisuje danemu numerowi w
  tablicy 0*/
}
}</pre>
```

Określiłem pętle "zewnętrzną" która zaczynała się od i=2 i inkrementowała do wartości równej size. Następnie określiłem pętle "wewnętrzną" która od zmiennej j równej wartości i z zewnętrznej tabeli podniesionej do potęgi 2 (czyli i*i) do wartości równej size, zwiększała wartość j o j+i. W środku wewnętrzna pętla wpisywała do tablicy number[j] wartości 0 (czyli wykreślała liczby złożone – 1-l.pierwsza, 0-l.złożona).

Przykład na zakresie do 10:

```
Podaj zakres dla jakiego podac liczby pierwsze: 16
2 3 5 7
bartosz@Baxing-VB:-/Desktop/C/Zestawis [
```

zaczynamy od liczby sprawdzenia liczby 2, nie będzie ona wykreślona ale każda jej wielokrotność już będzie a więc liczby 4,6,8,10 wykreślamy

sprawdzamy czy liczba 3 nie jest wykreślona – nie jest, więc ją zostawiamy i wykreślamy jej wielokrotności a więc 6,9

sprawdzamy czy liczba 4 nie jest wykreślona – jest, pomijamy

sprawdzamy czy liczba 5 nie jest wykreślona – nie jest, więc ją zostawiamy i wykreślamy jej wielokrotności a więc 10 (które i tak jest już wykreślone)

sprawdzamy czy liczba 6 nie jest wykreślona – jest, pomijamy

sprawdzamy czy liczba 7 nie jest wykreślona – nie jest, więc ją zostawiamy

sprawdzamy czy liczba 8 nie jest wykreślona – jest, pomijamy

sprawdzamy czy liczba 9 nie jest wykreślona – jest, pomijamy

sprawdzamy czy liczba 10 nie jest wykreślona – jest, pomijamy

LICZBY NIE WYKREŚLONE (czyli takie które mają w tablicy wartość 1): 2,3,5,7

W dalszej części programu zastosowałem pętlę for do sprawdzenia które liczby w tablicy są równe 1 i wypisania ich indeksów które są równe danej liczbie pierwszej.

Przykład działania programu dla 10000: